

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 96/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia (...). (III Ko 476/19)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

**WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut	
	<p>1. obraza prawa materialnego tj. art.5 kc, poprzez uznanie podniesionego przez prokuratora zarzutu przedawnienia roszczenia jaki sprzecznego z zasadami współżycia społecznego, podczas gdy prawidłowe zastosowanie tego przepisu winno prowadzić do wniosku, iż zarzut przedawnienia winien zostać uwzględniony,</p> <p>2. obraza przepisu postępowania art.555 kpk, poprzez uwzględnienie w części roszczeń wnioskodawcy opartych na przepisie art.552 § 1 i 4 kpk, mimo skierowania wniosku o zadośćuczynienie za niewątpliwe</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

niesłuszne
tymczasowe
aresztowanie, po
upływie roku od
daty
uprawomocnienia
się orzeczenia
kończącego
postępowanie w
sprawie, co
winno
skutkować
oddaleniem
wniosku,

3. błąd
w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
orzeczenia, który
miał wpływ
na jego treść,
polegający na
błędym
ustaleniu, że
skierowanie
przez R. G.
wniosku o
zadośćuczynienie
za niewątpliwe
niesłuszne
tymczasowe
aresztowanie, po
upływie terminu
określonego w
art.555 kpk,
wynikało z
przyczyn
niezależnych od
wnioskodawcy,
spowodowanych
chorobą
psychiczną,
mimo iż
prawidłowa
ocena materiału
dowodowego,
zwłaszcza
ustalonego

	<p>stanu zdrowia psychicznego R. G. prowadzi do wniosku, iż był on zdolny wystąpić z roszczeniem przeciwko Skarbowi Państwa, w trybie przepisów Rozdziału 58 kpk, w terminie określonym w przepisie art.555 kpk.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty 1-3</p> <p>W kontekście zarzutu opisanego w pkt 2 apelacji na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z treścią art.555 kpk roszczenia przewidziane w rozdziale 58 kpk przedawniają się po upływie roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia dającego podstawę do odszkodowania i zadośćuczynienia, w wypadku</p>			

tymczasowego
aresztowania
(jak w niniejszej
sprawie) - od
daty
uprawomocnienia
się orzeczenia
kończącego
postępowanie w
sprawie, w razie
zaś zatrzymania
- od daty
zwolnienia. W
realiach
niniejszej
sprawy
bezsporne było,
że   termin
ten minął dla
wnioskodawcy w
dniu   (...).
Wniosek
pełnomocnika
wnioskodawcy
wpłynął bowiem
do   Sądu
Okręgowego w
P. dopiero w
dniu   (...)
(vide: k.2).
Oznacza to, że
został złożony 35
dni po terminie.
Upływ terminu
skutkuje
przedawnieniem
roszczenia o
ile podmiot
uprawniony
(tutaj
prokurator)
podniesie w
procesie taki
zarzut. Rację
ma skarżący
prokurator, że
termin ten nie
ma charakteru
zawitego i nie
podlega

przywróceniu.
Sąd wyjątkowo może jednak nie uwzględnić zarzutu upływu terminu przedawnienia roszczenia jeżeli jego podniesienie jest nadużyciem prawa
(analogicznie :
Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 27.06.2001r., II CKN 604/00).
Możliwości takie daje treść art.5 kc. Nie można bowiem czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego.
Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.
Ta ocena musi być przy tym - co istotne - dokonana wszechstronnie i uwzględniać całokształt okoliczności ustalonych w

danej sprawie.
Zaakceptowanie
zasadności
powołania się
na art.5 kc
w związku z
zarzutem
przedawnienia
podniesionym
przez
prokuratora w
sprawie, w której
zgłoszono
żądanie
odszkodowawcze
oparte na
przepisach
rozdziału 58
kpk, może mieć
miejsce tylko
w wypadkach
wyjątkowych,
kiedy
wnioskodawca
wykaże, że nie
miał realnej
możliwości
(prawnej lub
faktycznej)
zgłoszenia
żądania w
okresie biegu
terminu
przedawnienia,
o jakim mowa
w art.555 kpk
(vide: Wyrok
Sądu
Apelacyjnego w
Katowicach z
dnia
19.10.2017r., II
AKa 418/17).
Oczywistym jest,
że z uwagi na
zasadę ciężaru
dowodu to na
wnioskodawcy
spoczywa
obowiązek

wykazania, że
podniesiony
przez
prokuratora
zarzut
przedawnienia
roszczenia
o
odszkodowanie
stanowi
nadużycie prawa
w rozumieniu
art.5 kc (vide:
wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Gdańsku z dnia
24.08.2017 r. II
AKa 231/17).
Od lat utrwalony
w orzecznictwie
jest pogląd,
którego
wyrazem jest
m.in.
postanowienie
Sądu
Najwyższego z
dnia 3.01.2019r.
(vide: III KK
213/18), że aby
móc uznać, że
zgłoszenie przez
prokuratora
zarzutu
przedawnienia
nastąpiło w
warunkach
określonych w
art.5 kc, muszą
zachodzić
szczególne
okoliczności po
stronie
wnioskodawcy,
których
wystąpienie
powoduje, że
podniesienie
zarzutu
przedawnienia

nie może
korzystać z
ochrony
prawnej. Nie
można ich
sprowadzać do
tego,
że wystarczy, iż
samo roszczenie
wnioskodawcy
jest zasadne,
a oddalenie
wniosku
spowoduje, że
ewentualna
szkoda lub
krzywda
związana ze
stosowanym
wobec
wnioskodawcy
środkiem
zapobiegawczym
nie zostaną
naprawione.
Ewentualne
zastosowanie
art.5 kc, w razie
zgłoszenia przez
prokuratora
zarzutu
przedawnienia,
ma dopiero
otworzyć drogę
do
merytorycznego
zbadania
wniosku, nie
przesądzać o
wyniku sprawy,
a nie ją kończyć.
W orzecznictwie
sądowym
wskazuje się, że
do okoliczności
usprawiedliwiających
uchybień
terminowi
wskazanemu w
art.555 kpk

zalicza się takie, które są całkowicie niezależne od woli wnioskodawcy: długotrwałą obłąaną chorobę, całkowity upadek sił powodujący konieczność zapewnienia opieki osoby trzeciej w sprawach codziennej egzystencji, **chorobę psychiczną**, ubezwłasnowolnienie, długotrwały pobyt za granicą połączony z niemożnością nawiązania kontaktu z krajem. Sytuacja taka miała niewątpliwie miejsce w realiach niniejszej sprawy. Odmienny pogląd skarżącego, będący elementem kluczowym jego apelacji, nie wytrzymuje krytyki. Tym samym brak było podstaw do uwzględnienia trzech związanych z tym zarzutów

apelacji.
Ustalenia Sądu Okręgowego są w tym zakresie prawidłowe i nie można mu przypisać by naruszył zarówno przepisy prawa materialnego (art.5 kc), czy też procesowego (art.555 kpk). Trafnie sąd I instancji dostrzegł, że wnioskodawca jest osobą dotkniętą problemami psychicznymi. Należy podkreślić, że nie jest to element strategii procesowej, nastawionej koniunkturalnie na określony cel ale fakt. Z akt sprawy wynika, że już przed zatrzymaniem od ok. 20 lat leczył się psychiatrycznie w jednostkach specjalistycznych. Rozpoznano u niego zaburzenia afektywne dwubiegunowe. Z uwagi a przebieg choroby wymagał i nadal wymaga systematycznego leczenia.

Przerwanie
terapii i stres
związany z
osadzeniem
wpłynął
niekorzystnie na
stan jego
zdrowia
psychicznego i
doprowadził do
jego
pogorszenia.

Wynika to nie tylko z treści zaświadczenia z dnia

29.01.2019r.

(vide: k.5) ale i opinii biegłych psychiatry

i psychologa wykonanej na zlecenie Sądu meriti. Skutkiem

pobytu w areszcie było pojawienie się objawów depresyjnych.

Dolegliwości psychiczne z jakimi się zmagał

wnioskodawca spowodowały, że nie

funkcjonował w sposób prawidłowy.

Sprawiło to, że nie miał możliwości skutecznej

obrony swoich praw. Nie można przy tym

pomijać, że uchybienie terminu było

nieznaczące.

Powyższe ustalenia Sądu Okręgowego zasługują na akceptację sądu odwoławczego. Prokurator kwestionując ten wywód podnosił, że stan wnioskodawcy miał charakter łagodny, jednakże sam przecież wskazuje, że łączył się jednocześnie nie tylko z obniżonym nastrojem i napędem ale i wycofaniem z aktywności (vide: s.5 apelacji). W opinii z dnia (...)biegli podkreślili także, że : „... obniżony poziom myślenia społecznego wskazuje na zaburzony rozwój emocjonalny i społeczny, a w efekcie osłabioną zdolność prawidłowego reagowania na trudne sytuacje społeczne, w których się znajduje...”(vide: k.78). Biegli kategorycznie podkreślali przy

tym, że :
„... traumatyczne
doświadczenia z
przeszłości mają
nadal wpływ na
jego
samopoczucie i
funkcjonowanie...”.
Okoliczności te
doprowadziły
więc w
konsekwencji do
uchybienia
terminowi, o
którym mowa
była powyżej.
Ta nieporadność
– wywołana w
sposób
niezawiniony
przez R. G.
jego stanem
psychicznym –
widoczna jest
zresztą w
zeznaniach
wnioskodawcy
składanych
przed Sądem
Okręgowym.
Przyznał w nich,
że po
opuszczeniu
aresztu
śledczego stan
jego psychiki
pogorszył się
na tyle, że
nie podjął już
pracy. Mimo,
że korzystał z
pomocy prawnej
– szczerze
przyznał, że
prowadził z
pełnomocnikiem
rozmowy dot.
przedmiotowego
wniosku – nie

<p> miał siły złożyć go w przewidzianym w art.555 kpk terminie : „... czułem się podobnie cały czas zdrowotnie, ale nie na tyle dobrze żeby złożyć ten wniosek...”(vide: k.37). W tej sytuacji uwzględnienie podniesionego przez prokuratora zarzutu przedawnienia roszczenia prowadziłoby w sposób ewidentny do naruszenie dyrektyw z art.5 kc. </p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie wniosku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nieuwzględnienie wniosku było</p>		

konsekwencją uznania zarzutów za bezzasadne.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1pkt 1 i 2 zaskarżonego wyroku		
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy		

<p>Brak zarzutów podlegających uwzględnieniu oraz okoliczności, które sąd odwoławczy mógłby uwzględnić z urzędu.</p>			
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 2	Zgodnie z treścią art.554 § 4 kpk postępowanie jest wolne od kosztów.	
7. PODPIS		
U. D. M. Ś.P. G.		